

henholdsvis retspræsidenter mv., højesteretsdommere, landsdommere i Østre Landsret, landsdommere i Vestre Landsret samt byrettsdommere. Endvidere er det for de forskellige dommergrupper angivet, hvor stor en del af de samlede indtægter, der vedrører voldgiftssager, samt den gennemsnitlige indtægt ved bibeskæftigelse.

Om Præsidentrådets øvrige retningslinjer for indberetningsordningen vedrørende dommers bibeskæftigelse henvises til betænkningen side 24 ff.

2.1.3. Den generelle tilladelses- og indberetningsordning for dommers bibeskæftigelse i retsplejelovens §§ 47 og 47 a er suppleret med en konkret tilladelses- og indberetningsordning i retsplejelovens § 47 b, hvorefter vedkommende retspræsident, hvis det findes fornødent, kan pålægge en dommer at indsende en redegørelse for dommerens indtægter og tidsforbrug i forbindelse med varetagelsen af hverv ved siden af hovedstillingen. På baggrund af de modtagne oplysninger kan retspræsidenten efter drøftelse med Præsidentrådet beslutte, at dommeren i en nærmere angivet periode eller indtil videre kun med retspræsidentens eller rådets tilladelse må påtage sig hverv ved siden af hovedstillingen.

I forarbejderne til bestemmelsen er det anført, at den konkrete indberetnings- og tilladelsesordning giver retspræsidenterne et effektivt redskab i de formentlig ganske få tilfælde, hvor en dommers bibeskæftigelse kunne tyde på at have negativ indflydelse på hovedstillingen enten på grund af dets tidsmæssige omfang eller ud fra habilitetsmæssige betragtninger.

Den konkrete indberetningspligt i § 47 b, stk. 1 og 2, omfatter en dommers tidsforbrug og/eller indtægter i forbindelse med varetagelsen af alle hverv ved siden af hovedstillingen. Det er således både indtægtsgivende og ikke-indtægtsgivende hverv, der omfattes af en beslutning om indberetningspligt, og en beslutning om pligt til at indberette indtægter kan både omfatte allerede oppebårne og fremtidige indtægter.

I Præsidentrådets notat om tilladelses- og indberetningsordningen vedrørende dommers bibeskæftigelse, der årligt revideres og udsendes til alle dommere, anføres det, at grundlaget for en anmodning om indberetning af en dommers tidsforbrug kan være, at der for vedkommende retspræsident – blandt andet i kraft af den generelle indberetningsordning – foreligger oplysninger, der tyder på, at en bestemt dommers bibeskæftigelse har et sådant tidsmæssigt omfang, at det kan have en negativ indflydelse på dommerens varetagelse af hovedstillingen. Grundlaget for en anmodning om indberetning af indtægter kan være, at der for vedkommende retspræsident foreligger oplysninger

om, at en bestemt dommers bibeskæftigelse har et sådant omfang, at det kan være af betydning at få belyst, om indtægterne ved bibeskæftigelsen har en sådan størrelse og fordeling, at dommeren vil kunne fremstå som værende i et afhængighedsforhold til bestemte interessegrupper eller advokatkontorer.

Det følger af forarbejderne til § 47 b, at de oplysninger om tidsforbrug og/eller indtægter, som indberettes, ikke er offentligt tilgængelige.

Såfremt de modtagne oplysninger om tidsforbrug og/eller indtægter i medfør af den konkrete indberetningspligt eller den generelle indberetningspligt giver anledning dertil, kan vedkommende retspræsident efter drøftelse med Præsidentrådet beslutte, at den pågældende dommer i en nærmere angivet periode eller indtil videre kun med retspræsidentens eller Præsidentrådets tilladelse kan påtage sig hverv ved siden af hovedstillingen, jf. § 47 b, stk. 3.

Iværksættelsen af en sådan konkret tilladelsesordning indebærer, at den pågældende dommer skal indhente tilladelse til al bibeskæftigelse uanset art. Der skal således – i modsætning til tilladelseskravet efter den generelle tilladelsesordning – indhentes tilladelse til ulønnet bibeskæftigelse, til bibeskæftigelse af enkeltstående karakter samt til bibeskæftigelse, der efter Præsidentrådets praksis ellers ikke kræver tilladelse, fordi der er tale om hverv, som ifølge loven skal varetages af dommere.

Retspræsidenterne har indtil nu ikke i noget tilfælde fundet grundlag for at anvende den konkrete tilladelsesordning efter retsplejelovens § 47 b, stk. 3.

2.2. Den almindelige regel om tjenestemænds bibeskæftigelse fremgår af tjenestemandslovens § 17, der bestemmer, at en tjenestemand kun kan have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandsstilling for så vidt og i det omfang, det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

I en vurdering af, om bibeskæftigelse er tilladeligt efter tjenestemandslovens § 17, indgår således bibeskæftigelsens omfang (»foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter») og bibeskæftigelsens art (»foreneligt med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid«).

Som tjenestemænd er dommere omfattet af den almindelige regel om tjenestemænds bibeskæftigelse. Den tilladelsesordning, der gælder for dommere efter retsplejelovens § 47, lægger afgørende vægt på bibeskæftigelsens omfang og art, og derfor har tjenestemandslovens § 17 ingen selvstændig betydning i forhold til bibeskæftigelse, der er omfattet af tilladelses-